StratejiCo.

Kamp Yeri Seçerken Dikkat Edilmesi Gereken Hususlar

Yazar: Yazar: Levent Koç

Yaz kapıya dayandı. 3 ayı yelkenlisinde geçiremeyecek beyaz yakalılar için hafta sonu kaçamakları planlayarak kendini tatildeymiş gibi hissetme zamanı geldi çattı. Bu hafta sonu kızımın okul arkadaşları ve aileleriyle kamp yapmaya karar verdik. İçimizdeki tek tecrübeli kampçı arkadaşımız sorumluluk aldı ve kamp etkinliğinin koordinasyonunu üstlendi. Hayatında ilk kez kamp yapacak ve hem de bunu çocuklarıyla deneyimleyecek bizler de Longoz Ormanları'nda geçireceğimiz iki gün için hummalı bir hazırlık sürecine giriştik. Çadırlar, uyku tulumları, kafa lambaları ve matlar alındı; internette bulabildiğimiz "çocuklarla kamp yaparken dikkat edilmesi gerekenler" başlıklı tüm yazılar okundu; ve Cumartesi sabahı beklenmeye başlandı. Cuma günü saat 17.00'ye kadar tatlı bir heyecan ve itiraf edilemeyen bir korku ile saatleri sayarken bir anda her şey karmaşık bir hal aldı. Bu tür organizasyonlar için olmazsa olmaz "WhatsApp" grubumuza koordinatörümüzün bir mesajı düştü: "Longozlarda değil de İznik'teki Ilıcada mı kamp yapsak?". Bu iyi niyetli ve seçimi katılımcı kılmak adına yapılan hamle, tüm grup üyelerini derinden huzursuz etti. Önce tartışmalar başladı ve iki kamp alanını da bilmeyen grup üyeleri, bilmedikleri iki tercih arasından seçimlerini yaptı. Kanaat belirtmeyenlerin fazlalığı nedeniyle hızla bir anket düzenlendi. Anket sonucunda eşitlik çıkınca, saat 23.00 gibi sabah 08.00'de yola çıkarken karar vermek üzere tartışma donduruldu. Sonuçta; seçim şansı verilince paralize olan, iki alanın da özelliklerine uygun kıyafet, ayakkabı ve malzemeyi çantalara yerleştirip sırta fazladan 3-4 kilo daha yükleyen ve geceyi huzursuz geçirip daha da huzursuz bir sabaha uyanan bir kamp grubu ortaya çıktı.

Seçme hakkına sahip olmak, demokratik ve özgürlükçü toplumlarla diğerlerini ayıran noktalardan biridir. Ancak, "Her seçim bir vazgeçiştir." sözü sonsuz seçeneği önümüze sunan ve sınırsızca tercih yapmamızı "kolaylaştırdığını" iddia eden günümüz ekonomik sistemi içinde mutsuz bireylerin artmasının açıklamalarından biri olabilir. Thaler, "Nudge" (Dürtme) kitabında, **"İnsanlar kaybetmekten nefret eder, kabaca bir şeyi kaybetmenin ıstırabı, kazanmaktan alınan hazdan 2 kat fazladır."** diyor. Seçmediğin şeyi kaybetmek dışında sınırsız seçim hakkının neden olduğu başka problemler de var. Thaler, kitabında özgürlük olarak yüceltilen seçim hakkının özellikle kompleks durumlarda insanları hatalı kararlar almaya yönelttiğini iddia ediyor. Öncelikle seçim yapabilecek kadar bilgiye sahip olmadığımız durumlarda çoğunlukla vasatı ya da sürüyü takip ederek ortalamayı seçiyoruz. Bizim kamp yeri örneğinde olduğu gibi. Hiç kamp yapmamış bir gruptan hiç gitmediği, hiç bilmediği iki yer arasında tercih yapmasını istediğinizde öncelikle karar veremeyen sessiz bir çoğunluk elde ediyorsunuz. Kanaat belirtenler de çok sınırlı bilgiyle tamamen bir yerin ismine, duydukları bir iki cümleye ya da okudukları bir kaç kelimeye dayalı olarak tercih yapıyor. Thaler 'ın da söylediği gibi;

"Dondurma çeşitleri arasında seçim yapmak kolay olabilir; ancak bir kanser hastasının kendisine sunulan 3 tedavi yöntemi hakkında seçim yapması, en azından isabetli seçim yapma oranı çok düşük."

Bazı işletmelerde gördüğüm iyi niyetli ancak faydasız katılımcı yöntemler de esasında beklendiği kadar etki yaratmıyor. 1000 kişilik bir fabrikanın hangi ERP sistemini seçmesi gerektiği, hangi marka koruyucu ekipmanı tedarik edeceği ya da şirketin yeni logosunun ne olması gerektiği büyük katılımlı seçimlere konu ediliyor. Bu durumlarda, bilgisayarla ilişkisi CD-ROM'u kahve altlığı

olarak kullanmaktan ibaret olan ya da grafik tasarımla hiç ilgisi olmayan kişileri aslında ehil olmadıkları bir konuda seçim yapmaya zorluyoruz. Bu hem seçimi yapanın üzerine gereğinden fazla stres ve sorumluluk yüklemek anlamına geliyor hem de işletmeleri vasata, ortalamaya razı olmaya zorluyor.

Peki bu ifadeler, katılımcı süreçleri tamamen ortadaki kaldırarak küçük bir grup uzmanın kararlarına güvenmemiz gerektiği anlamına mı geliyor? Kesinlikle hayır. Esasında gerçekten işe yarayacak katılımcı yöntemlere kafa yorup, üstte anlatılan kolaycılığa kaçmamak gerektiğini vurgulamak istiyorum. İnsanlar, bildikleri ve tanıdıkları şeyler arasında seçim yapabilirler. Seçimleri tabana yaydıkça ortak aklı bulmak ve yeni fırsatları ortaya çıkarmak çok daha kolay. Bu amaçla, tercihe konu olan durumla ilgili kritik parametrelerin belirlenmesi ve kişilerin bu tanıdık parametrelere göre tercihlerini ortaya koyması katılımcı bir seçim süreci oluşturur.

Peki ama nasıl? Kamp örneğini ele alalım: Dediğim gibi 8 çocuk 11 yetişkinden oluşan ekibin daha önce gitmediği ve bilmediği iki yer arasında yapacağı tercihin bir değeri yok. Ancak, her bir birey, çocuklar da dahil olmak üzere, bazı temel sorulara yüksek isabetle karar verebilir. Örneğin şu soruların cevapları çoğunluğu mutlu edecek bir yerin tespitinde çok işe yarayabilir:

1- Ne kadarlık bir uzaklık istiyoruz? 2 saat mi yoksa 4 saat mi?

2- Issız ve medeniyetten uzak bir yer mi; yoksa temel ihtiyaçların karşılandığı bir kamp yeri işletmesi mi?

3- Kamp alanında çocukların girebilecekleri bir deniz, göl ve ya nehir istiyor muyuz?

Yukarıdaki sorular, kişilerin tercihlerini ortaya koyabilecekleri basitlikte. Bu sorulara verilen cevaplara göre iki alanı da bilen bir kişi çoğunluğu mutlu edecek kamp yerini rahatlıkla belirleyebilir. İki kamp yerinden de hiç söz edilmese, karar vericinin tüm katılımcıların seçimlerine dayalı olarak vereceği karar herkesi rahatlatacaktır.

Aynı akışı ERP programının belirlenmesinde de, şirketin yeni logosunun seçiminde de kullanmak mümkün.

Kamp tatiline dönersek; biz sabah 08.00'de buluştuk ve yola düştük. Bir mola yerinde tüm ekip olarak bir araya gelip, tamamen "AGILE" bir şekilde ve o ana kadar hiç gündeme gelmeyen İğneada'yı kamp yeri olarak belirledik. Bunca belirsizliğe karşın, ilk kamp heyecanı ve çocukların mutluluğu nedeniyle seçmediğimiz ve aslında "kaybettiğimiz" diğer seçenekler hiçbirimizin aklına gelmedi. Çoğunlukla teori ve pratik birbiriyle çelişir… Ancak bu çelişkileri açıklayan yeni bir teori ortaya çıkar. Biz çözümü, kendi mütevazi VUCA durumumuz içinde AGILE karar vererek bulduk.

Soru ve Yorumlar

Makale hakkındaki soru ve görüşlerinizi duymaktan memnuniyet duyacağız. info@stratejico.com adresinden bize ulaşabilirsiniz.

Hakkımızda

StratejiCo. 1987 yılından beri uluslararası firmalara ve kamu kurumlarına araştırma, analiz, stratejik yönlendirme, itibar yönetimi, kriz yönetimi, kurumsal değerler ve ilişkiler, organizasyonel dönüşüm ve çevik yapı yönetimi, çalışan ve sendika ilişkileri, hükümetle ilişkiler ve topluluk bağlılığı ve katılımı alanlarında hizmet sunan iletişim ve ilişki yönetimi konularında uzmanlaşmış bağımsız bir stratejik danışmanlık firmasıdır.

Yasal Uyarı

Bu rapor StratejiCo. tarafından, kamuya açık kaynaklardan toplanan bilgilere dayanarak hazırlanmıştır. Bu raporda ortaya konan görüş ve öneriler StratejiCo.'nun resmi görüşünü yansıtmamaktadır. Bu içeriğin amacı okuyucularımıza kendi işleriyle ilgili farklı bakış açıları sunmaktır. StratejiCo. burada sağlanan bilgilere dayanarak alınan kararlardan sorumlu tutulamaz.

Copyright © 2019 Bütün hakları saklıdır.